

wele wětſcha negluča, ačo mlogi ſe myſli: jich wojskſtwo ſgubi ſchu dowěru, ſchu ſkobodnoſcz; nimſke pač bu kſchusche poſwigone. Kake hulizowańa a baſnizki lětachu ten žeń psches naſchu ſtronu, a hyscheži na 5. augustu žajtſcha! Gaby tſchi ſta lužowých žraſkow psches naſche gory a nižynny leſcheli, to hysche a žałoszczeńe tych luži neby mogło wětſche byſch, ačo ſtwortk wjazor a noz̄y. Tam ſe kſchikafcho: „Te Prusſijanu pſchidu! te Prusſijanu ſchykno beru, ſchykno ſabijaju! Schyknne muſke wot 50—60 lět muſe ſobu! Kněs Bog, zo nět ſachopijomu! ſmil ſe nad nami! Sposy we Steinsalzu, we Kleeburgu ſu ſchykno ſebralí, ſchykno ſbožo, zeſtu mložinu!“ — A rownož ja a te roſym-nesche pſchigrańachmy a troſchtowachmy, — ſcho po-dermo; woni pſchi tom woſtachu, až nět jo konz ſ nami.

Zo kſchechmy. S tych wžow we nižynne pſchi-gnachu welite kopize luži k nam gorěj, hyscheži wězej kſchikajuze, ačo naſche. Žeden žiw, pſcheto ſkles nich kſchazachu te winiki malskne doptedka. Hyscheži ne-běſcho noz̄, ga pſchibenuchu te granizate ſ Lembacha a žebřachu ſabogala wo kuf gněſda we ſeňe; pſchije kopiza mloženžow ſ Görsdorfa, džajuze na zeſem žywosche a pſchoſeze, aby jim wjažy lažasch dali; k u gojzu S. walichu ſe ſtyri stare kněžny, we ſawěſaných ſchtrumpach ſwojog mamona naſeze a mychachu a ſalamowachu ſebe ruze, pſchoſeze, aby kněs doktor kſchel jim jich peňeſe ſachowasch! Take tſchojeńa ſtachu ſe we kuzdej wžy; zo deſaſho naſch lud ſe myſlisch? Neſaklinaj a neſanizuj naſ nichten; psches to ſchtykene a zaſcheňe běchu te naſche ſwoju głowu ſgubili!

A kake ſduſcheſie napołni franzoſſke wojskſtwo! Schak běchu ſe nažali, až pojdu do Barlińa, budu